

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 3726-10-10

1 07 יוני 2013

2

לפני:

כב' השופטת סיגל דוידוב-מוטולה
נציגת ציבור (מעבידים) גב' רויטל גוטלון
נציגת ציבור (עובדים) גב' אורה אופנהיים-דוניו

התובע

סרגיי סטריקוב
ע"י ב"כ עו"ד ישי לויב

-

הנתבעת

רשף בטחון (1993) בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד עמית אבן ועו"ד עידן אבן

3

4

פסק דין

5

6

פתיח ותשתית עובדתית

7

1. המחלוקת העיקרית מושא הליך זה נוגעת לנסיבות סיום עבודתו של התובע,

8

והאם הינו זכאי לפיצויי פיטורים. מחלוקות נוספות נוגעות לזכאותו להפרשי

9

שכר, זכויות סוציאליות ולהחזר סכומים שנוכו משכרו.

10

11

2. מטעם התובע העיד הוא עצמו. מטעם הנתבעת העיד מר יוסף כהן, מנהל

12

החשבונות הראשי בנתבעת.

13

14

3. להלן עובדות הרקע:

15

א. הנתבעת – רשף ביטחון (1993) בע"מ - הינה חברה העוסקת במתן

16

שירותי שמירה ואבטחה. לא הוכח כי הנה חברה בארגון הארצי של

17

מפעלי השמירה לעניין תחולת ההסכם הקיבוצי בענף השמירה, ומשכך

18

חלים עליה צווי ההרחבה בענף, כל אחד בהתאם לתקופת חלותו – הן

19

צו ההרחבה מיום 31.12.73 (להלן – **צו ההרחבה הישן**) והן צו ההרחבה

20

שפורסם ביום 14.7.09 והרחיב את הוראותיו של ההסכם הקיבוצי

21

מיום 2.11.08 (להלן – **צו ההרחבה החדש**).

22

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 3726-10-10

- 1 ב. התובע, מר סרגיי סטריקוב, עבד אצל הנתבעת החל מיום 6.1.07 ועד
 2 ליום 13.6.10. התובע הועסק כשומר, חלק מהחודשים במשרה מלאה
 3 וחלקם במשרה חלקית (לפי חישוב הנתבעת בסיכומיה – בהיקף משרה
 4 ממוצע של 78%).
 5
- 6 ג. התובע קיבל שכר שעתי, שעמד בשנת עבודתו האחרונה על סך של
 7 20.70 ₪.
 8
- 9 ד. ביום 17.5.10 שלח התובע לנתבעת מכתב התראה (נספח א' לתצהירו;
 10 להלן – **מכתב ההתראה הראשון**), בו נכתב כדלקמן:
 11 "מבקש למסור לידי, תוך 14 ימים מהיום את הסכמת החברה
 12 בכתב על כך שהחברה תתחיל לשלם לי זכויות שלא שולמו או
 13 שולמו בחסר, כמו הבראה (עבור שנה אחרונה, וגם הפרשים
 14 עבור שנים קודמות), הפרשות לפנסיה ולפיצוי פיטורים
 15 (מבוצעות לפי משכורת לא נכונה), גמול שעות נוספות (לא
 16 משולם לי), ימי חופשה (נצברים בחסר), ימי מחלה (נצברים
 17 בחסר), הפרשי שכר, תוספת ענפית (משולמת בחסר), תוספת
 18 וותק (לא משולמת לי), ניכויים (שווי מתנות במרץ 2010)".
 19 התובע הבהיר כי "אם ההסכמה בכתב לא תימסר לידי תוך (ה)מועד
 20 הנ"ל, איאלץ להתפטר מהחברה תוך זמאות לפיצוי פיטורים. אם אין
 21 לחברה כוונה למסור לידי את ההסכמה בכתב, נא לראות בתקופה של
 22 14 ימים לצורכי התראה זו כחלק מתקופת הודעה מוקדמת".
 23
- 24 ה. ביום 23.5.10 השיבה הנתבעת למכתב ההתראה הראשון, במכתב מאת
 25 מנהל התפעול הארצי שלה, מר ירון לביא, בו נרשם כדלקמן (נספח ב'
 26 לתצהיר התובע) - "מבדיקה שערכתי עולה כי זכויותיך כובדו, אחת
 27 לאחת, במלואן ובמועד. נראה כי גמרת אומר להפסיק את עבודתך
 28 בחברתנו ועתה הנך מנסה ליצור תשתית משפטית אשר תעניק לך
 29 סעדים שאינן(ם) מגיעים לך. בכל אופן ומבלי לגרוע מהאמור לעיל,
 30 הינך מוזמן להגיע לפגישה עם מנהל סניף מרכז, מר יניב כחלון... על
 31 מנת לבדוק בתאום מול מחלקת הנהלת החשבונות בחברתנו את
 32 טענותיך ולעדכננו (ב)כוונותיך המקצועיות הסופיות".

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 3726-10-10

- 1 ביום 2.6.10 התקיימה פגישה בין התובע לבין נציגי הנתבעת. הצדדים
2 חלוקים באשר ליעילות הפגישה: לגרסת התובע, פירט במסגרת
3 הפגישה את הזכויות המגיעות לו, אך "חשתי שאני מדבר עם הקירות,
4 שכן דבריי לא זכו כלל להתייחסות המנהל" (סעיף 7 לתצהירו). לגרסת
5 הנתבעת, דרישות התובע הועברו באופן מיידי לטיפול ולבדיקה של
6 מנהל החשבונות הראשי מר כהן (סעיף 11 לתצהירו – הגם שלא נכח
7 בפגישה, והנתבעת לא העידה כל עד שנכח בה).
8
- 9 ביום 3.6.10 שלח התובע מכתב התראה נוסף, שנוסחו כדלקמן (נספח ג'
10 לתצהירו; להלן: **מכתב ההתראה השני**):
11 "מבקש למסור לידי תוך 7 ימים מהיום את הסכמת החברה בכתב
12 לתשלום כל הזכויות המפורטות בסעיף 1 להתראתי מיום 17.5.10.
13 בפגישה אתמול שוב פירטתי את הזכויות המגיעות, ומקווה שזה
14 יעזור. מצרף למכתבי זה פירוט הפרשי שכר למרות שהפירוט כבר
15 נמסר לכם בפגישה אתמול ובהזדמנויות קודמות" (אם כי לא הוגש
16 פירוט כלשהו שצורף כנספח למכתב – ס.ד.מ.).
17
18 גם כאן הבהיר התובע כי "אם ההסכמה בכתב לא תימסר לידי תוך
19 (ה)מועד הנ"ל, איאלץ להתפטור. אם אין לחברה כוונה למסור לידי את
20 ההסכמה בכתב, נא לראות בתקופה של 7 ימים אלו כחלק מתקופת
21 הודעה מוקדמת".
22
- 23 ביום 9.6.10 השיבה הנתבעת (באמצעות מר לביא) למכתב ההתראה
24 השני, כדלקמן (נספח ד' לתצהיר התובע): "הח"מ נפגש איתך...
25 והבהיר לך כי כל טענותיך יבדקו לעומק בימים הקרובים. טענות
26 שימצאו צודקות יבואו לידי ביטוי בשכר מאי 2010. שאר טענותיך
27 נבדקו ונמצאו כלא צודקות או לא ניתן לטפל בהם בלי שתעביר פירוט
28 מדויק לטענות שהועלו". אין מחלוקת כי השינוי היחידי שבא לידי
29 ביטוי בפועל בתלוש חודש מאי 2010 הינו תשלום דמי הבראה, בסך של
30 1,530 ש"ח.
31

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 3726-10-10

- ט. ביום 13.6.10 הודיע התובע בכתב על התפטרות, שנכנסה לתוקפה באותו מועד. במכתב ההתפטרות (נספח ה' לתצהירו) כתב כי "לא פעלתם בהתאם לאמור בהתראותי... על כן, אני מודיע בזאת על התפטרותי בדין מפוטר שנכנסת לתוקף החל מהיום...".
- י. ביום 19.9.10 שיגר ב"כ התובע מכתב לנתבעת (נספח ו' לתצהיר התובע), והציג את דרישותיו הכספיות של התובע, בין היתר נוכח התפטרותו הנטענת בדין מפוטר.
- להלן נבחן כל רכיב מתביעתו של התובע – כאשר ראשית תובא התשתית העובדתית הרלוונטית, ולאחריה הכרעתנו.
- הפרשי שכר, גמול שעות נוספות וגמול עבודה במנוחה שבועית**
- התשתית העובדתית**
4. התובע העיד כי לא קיבל את מלוא השכר המגיע לו בגין עבודתו, וכי מגיעים לו הפרשי שכר, גמול שעות נוספות וגמול עבודה במנוחה השבועית (סעיף 19 לתצהירו) בסך כולל של 10,545 ₪ (לפי חישוב שערך בא כוחו וצורף כנספח ח' לכתב התביעה).
- התובע ביסס את טענתו על דו"חות שעות מפורטים שנכתבו על גבי מסמכים עם לוגו של הנתבעת, וכותרתם "דו"ח קליטת שעות לעובד", "דו"ח קליטת שעות לאתר" ו"יומן אירועים" (נספח י' לכתב התביעה) – המתייחסים לעבודת השומרים באתרים בהם הוצב מטעם הנתבעת (ברובם בתי אבות של רשת "משען"), וכוללים התייחסות לא רק לשעות עבודתו של התובע אלא גם לשעות עבודתם של שאר השומרים באותם אתרים. בחלק (קטן מאוד) מהדו"חות מופיעה חתימה, ככל הנראה של נציג מטעם "משען".

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 3726-10-10

5. התובע לא נחקר כלל על דו"חות השעות שהוגשו על ידו. הנתבעת אמנם טענה, 1
בסיום דיון ההוכחות ובסיכומיה, כי הדו"חות לא צורפו פיזית לתצהירו של 2
התובע ולכן לא הוגשו מטעמו כראיה כדין – אך טענה זו אינה מקובלת עלינו. 3
התובע אזכר בתצהירו במפורש את הדו"חות; ציין כי מדובר ברישומים 4
שנערכו על ידו; ואף הפנה בתצהירו לאותו נספח לכתב התביעה במסגרתו 5
צורפו הדו"חות פיזית לתיק בית הדין. בהתחשב בכך, לא מצאנו כי אי צירופם 6
הפיזי של הדו"חות פעם נוספת במסגרת התצהיר (ניתן להניח מטעמי נוחות 7
ואי הכבדה על תיק בית הדין) פגע בהגשת הדו"חות כראיה, או הצדיק את אי 8
חקירת התובע בקשר לכך. 9
10
6. התובע הגיש בנוסף דו"חות נוכחות ממוחשבים, כפי שנמסרו לו על ידי 11
הנתבעת הן בזמן אמת (נספח כ' לכתב התביעה) והן במסגרת גילוי המסמכים 12
(נספח נ' לתצהירו), וטען כי אינם משקפים את כל שעות עבודתו (סעיף 19 13
לתצהירו); תוך סימון על גביהם אילו שעות חסרות ובאילו תאריכים). התובע 14
הדגיש כי גם לפי דו"חות הנוכחות שהציגה הנתבעת – לא קיבל את כל השכר, 15
גמול השעות הנוספות וגמול העבודה בשבת המגיע לו (נספח מ' לתצהירו); לפי 16
החישוב החלופי שנערך על ידי בא כוחו - סך הפרשי השכר המגיע לתובע 17
בהתאם לדו"חות אלו עומד על 5,758 ₪. 18
19
7. מר כהן הכחיש את זכאות התובע להפרשי שכר (סעיף 23 לתצהירו), את 20
החישוב שנערך על ידו וכן את הדו"חות הידניים שהגיש - שלא נחתמו על ידי 21
הלקוח ולכן אינם מהווים לגישתו ראיה לשעות שבוצעו הלכה למעשה (עמ' 10 22
לפרוטוקול). מר כהן הבהיר כי תשלום שכרם של השומרים נעשה על סמך 23
דו"חות שעות שהועברו על ידי הלקוח ואושרו בחתימתו, אך לא צירף את 24
הדו"חות כפי שהתקבלו מהלקוח בגין עבודתו של התובע, ולדבריו "אני לא 25
יודע איך משען מעבירים אלינו את הנתונים" (שם). 26
27
מר כהן אף לא התייחס לחישוב החלופי שנערך על ידי התובע, ולא ניסה להציג 28
תחשיב חלופי מטעמו המלמד כי התובע קיבל את המגיע לו בהתחשב בשכר 29

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 3726-10-10

1 הקבוע בצו ההרחבה החדש וכן בגמולים לפי חוק. בנוסף, מר כהן אישר כי
2 בתקופה הרלוונטית הנתבעת כלל לא שילמה גמול שעות נוספות בגין השעה
3 השמינית במשמרת לילה (עמ' 8).

4

5

הכרעה

6 ביום 1.2.09 נכנס לתוקפו תיקון 24 לחוק הגנת השכר, התשי"ח – 1958 (להלן: 8.

7 **חוק הגנת השכר**), ולפיו **"תהא חובת ההוכחה על המעביד כי העובד לא עמד**

8 **לרשות העבודה במשך שעות העבודה השנויות במחלוקת, אם המעביד לא**

9 **הציג רישומי נוכחות מתוך פנקס שעות עבודה, ככל שהוא חייב לנהלו"**, וזאת

10 עד 60 שעות נוספות לחודש (סעיף 26 ב' לחוק הגנת השכר). ביחס לתקופה

11 שקדמה לכך חלה הלכת **ימית ביטחון** (ע"ע 212/06 **ימית א. ביטחון** (1988)

12 **בע"מ – אלי אפרים**, מיום 12.11.08) הקובעת אף היא את העברת הנטל

13 למעסיק בכל הנוגע לשעות עבודתו של העובד, כפוף להוכחת **"דבר מה**

14 **ראייתי"** על ידי העובד (ע"ע 280/08 **אושרי זגורי – חברת השמירה בע"מ**,

15 מיום 3.5.10).

16

17 בענייננו, למעלה מ – 16 חודשי עבודתו האחרונים של התובע היו בתקופת

18 חלותו של תיקון 24 לחוק הגנת השכר, על כל המשתמע מכך לגבי העברת הנטל

19 לנתבעת. עם זאת, הנתבעת הציגה דו"חות נוכחות לגבי כל תקופת העבודה –

20 ולכן אין עוד רלוונטיות להעברת הנטל ויש לבחון את הראיות שהוצגו על ידי

21 שני הצדדים כהווייתן.

22

23 לאחר שקילת הראיות שהוצגו על ידי הצדדים, שוכנענו כי יש להעדיף את 9.

24 גרסתו העובדתית של התובע בנוגע לשעות העבודה שעבד בפועל, וכי התובע

25 הוכיח את זכאותו להפרשי שכר, גמול שעות נוספות וגמול עבודה בשבת -

26 בהתאם לחישוב המפורט שנערך על ידו ולא נסתר. כפי שעולה מהפירוט

27 העובדתי לעיל, התובע צירף דו"חות מפורטים המעידים על שעות עבודתו

28 המדויקות בכל יום ויום; על פני הדברים – מדובר בדו"חות שנכתבו בזמן

29 אמת, בכתבי יד שונים, ומתייחסים לא רק לעבודת התובע אלא לשעות

30 העבודה של כל השומרים שעבדו במקביל אליו באתרים הרלוונטיים. הנתבעת

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 3726-10-10

- 1 בחרה שלא לחקור את התובע על דו"חות אלו, ויש להניח כי לא בכדי (גם)
 2 כאשר הנושא עלה בסיום דיון ההוכחות לא ביקש ב"כ הנתבעת לשוב ולחקור
 3 את התובע בקשר לכך – עמ' 11 לפרוטוקול). הנתבעת אף לא ניסתה למצוא
 4 סתירות או בקיעים כלשהם בדו"חות אלו, לא הציגה כל טעם מדוע לא ליתן
 5 להם משקל (למעט כמפורט לעיל בהתייחס לדרך הגשתם), ואף לא סתרה
 6 בדרך כלשהי את החישוב המפורט שנערך על ידי ב"כ התובע וצורף עוד לכתב
 7 התביעה (לקביעה דומה ראו את ע"ע 184/09 **פיוזור קרבצ'נקו – חברת**
 8 **השמירה בע"מ**, מיום 18.12.11).
 9
- 10 מאידך, נותרו סימני שאלה לגבי דו"חות הנוכחות הממוחשבים שהוגשו על ידי
 11 הנתבעת, ולגבי דרך תשלום שכרו של התובע מכוחם. **ראשית**, וכאמור לעיל,
 12 הנתבעת לא הסבירה כיצד הוכנו דו"חות אלו, היכן הדו"חות האוטנטיים
 13 שאושרו על ידי הלקוח בזמן אמת ומדוע יש פער בין הדו"חות הממוחשבים
 14 לבין הדו"חות שהגיש התובע.
 15
- 16 **שנית**, הדו"חות מלמדים כי הנתבעת לא התייחסה לשעה ה – 8 במשמרת לילה
 17 כאל שעה נוספת (ע"ע 211/10 **ארקדי נדצקי – שמירה וביטחון הצפון בע"מ**,
 18 מיום 14.5.12), ואף לא שילמה גמול שעות נוספות בשיעור 175% ו – 200%
 19 בגין השעות הנוספות במשמרות שבת וחג (הלכת **ימית ביטחון**; ע"ע
 20 300175/97 **דניאל כהן – עיריית נהריה**, פד"ע לו 49 (2001)) וגמול עבודה
 21 במנוחה השבועית בגין שעות עבודה במוצאי שבת, מבלי שקדמה לכך הפסקה
 22 רצופה בת 36 שעות לפחות (ע"ע 402/07 **ניצנים חברה לאבטחה וניהול**
 23 **פרויקטים בע"מ – יאיר חודאדי**, מיום 19.1.10).
 24
- 25 **שלישית**, בדיקה מדגמית של הדו"חות מעלה כי בחלק מהחודשים לא נרשמו
 26 לזכות התובע כל השעות הנוספות שבוצעו על ידו. כדוגמא – ביום 1.12.07 עבד
 27 התובע, לפי הדו"ח הממוחשב עצמו, בין השעות 19.00 ל – 7.00 ומצוינות
 28 לזכותו בגין כך 12 שעות **רגילות** בלבד (ובאותו אופן בשלושה מועדים נוספים

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 3726-10-10

1 באותו חודש). כדוגמא נוספת – ביום ו' 25.1.08 עבד התובע בין השעות 7.00 ל
 2 - 19.00 ונרשמו לזכותו 12 שעות רגילות ותו לא, ואלו רק דוגמאות אקראיות.
 3
 4 הנתבעת הפנתה בסיכומיה לתלושי שכר בודדים במסגרתם שולם לתובע גמול
 5 שעות נוספות, אך השוואה מדגמית בין דו"חות הנוכחות הממוחשבים בגין
 6 חודשים אלו לבין תלושי שכרו של התובע מעלה פערים שלא הוסברו. כך,
 7 ולמשל, במהלך חודש יוני 2008 התובע עבד - לפי דו"חות הנוכחות של הנתבעת
 8 עצמה - 6 פעמים במשמרות של 12 שעות ו - 3 פעמים במשמרת של 11 שעות,
 9 חלקן בסופי שבוע, כאשר בפועל שולמו לו ארבע שעות נוספות בלבד בתלוש
 10 המשכורת לחודש זה (שתיים בשיעור של 125% ושתיים בשיעור של 150%).
 11
 12 מעבר לצורך נבחר כי הנתבעת לא שילמה לתובע תמורה כוללת/גלובאלית
 13 בגין גמול שעות נוספות, בהתאם לאפשרות שנקבעה בהקשר זה בצווי
 14 ההרחבה, ואף לא טענה כי יצא להפסקות או כי יש להפחית זמני הפסקות
 15 משעות העבודה שחושבו על ידו.
 16
 17 12. נוכח כל האמור לעיל, ולאחר שהחלטנו לקבל הן את גרסתו העובדתית של
 18 התובע לגבי שעות העבודה שבוצעו על ידו בפועל והן את חישוביו שלא נסתרו
 19 לגבי הפרשי השכר והגמולים המגיעים לו, הנתבעת תשלם לתובע הפרשי שכר
 20 בסך של 10,545 ₪. בהתחשב בכלל הנסיבות, לא מצאנו כי יש הצדקה לפסיקת
 21 פיצויי הלנה ביחס לסכום זה.
 22

דמי הבראה

23
 24 13. התובע טוען כי הוא זכאי לדמי הבראה בסך של 328 ₪ בגין התקופה שמיום
 25 1.1.10 ועד ליום 13.6.10, אולם לא הוצג על ידו חישוב כלשהו התומך בכך ולא
 26 ברור כיצד כימת את תביעתו ברכיב זה.
 27
 28 מר כהן העיד, כי הנתבעת שילמה לתובע דמי הבראה כדין (סעיף 25 לתצהירו),
 29 והציג "דו"ח תשלומים לעניין דמי הבראה" (נספח 11 לתצהירו) המפרט את

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 3726-10-10

1 דמי ההבראה ששולמו לתובע בהתחשב בחלקיות משרתו – לרבות סכום של
2 1,530 ₪ ששולם בתלוש המשכורת לחודש מאי 2010. מר כהן לא נחקר על פשר
3 הסכום ששולם, ועל התקופה אליה הוא מתייחס.

4
5 14. לאור האמור, ומשהתובע לא הוכיח כי תשלום דמי ההבראה בחודש מאי 2010
6 אינו מתייחס לשנת 2010, או כי נותר לזכותו הפרש כלשהו בכל הנוגע לדמי
7 הבראה – אנו דוחות את התביעה ברכיב זה.

8
9 **פדיון חופשה**

10 15. לגרסת התובע, צבר במשך תקופת עבודתו 34 ימי חופשה, מתוכם נוצלו על ידו
11 18 ימים בלבד (סעיף 16 לתצהירו). התובע הבהיר כי קיבל במהלך תקופת
12 עבודתו תשלום בגין 20 ימי חופשה; הגם שתשלום בגין יומיים מתוכם לא
13 נעשה לדבריו כנגד ניצול חופשה בפועל – התובע לקח בחשבון במסגרת
14 חישוביו את התשלום שקיבל בגין כל 20 הימים, וביקש פדיון חופשה בגין 14
15 יום בלבד (סעיף 16 לתצהירו).

16
17 16. גרסה זו לא נסתרה על ידי הנתבעת. בנוסף, מתלוש המשכורת האחרון של
18 התובע (לחודש יוני 2010) אותו הגישה הנתבעת (נספח 8 לתצהיר מר כהן),
19 עולה כי נצברו לטובת התובע 24.32 ימי חופשה צבורים שטרם נפדו.

20
21 17. לאור האמור, אנו מקבלות את התביעה ברכיב זה. הנתבעת תשלם לתובע פדיון
22 חופשה בסך של 2,352 ₪, לפי חישוביו שלא נסתרו.

23
24 **ניכוי שכר שלא פדיון**

25 18. התובע העיד כי משכרו נוכו דרך קבע, בחלק גדול מחודשי עבודתו, סכומים
26 משתנים בגין "א.כ.ע" ו"קרן רווחה" – ניכויים שאכן עולים מתלושי שכרו,
27 בסדר גודל של עשרות שקלים לחודש בגין "א.כ.ע" ושקלים בודדים לחודש
28 בגין "קרן רווחה". התובע הבהיר כי כל הניכויים נעשו שלא בהסכמתו (סעיף

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 3726-10-10

- 1 18 לתצהירו). התובע הפנה לניכוי נוסף, בגין "שווי מתנות", שבוצע בחודש
2 מרץ 2010 – אך מעיון בתלוש השכר לא ניתן להסיק כי מדובר בניכוי.
3
- 4 19. מר כהן העיד כי הרישום בגין "שווי מתנות" מהווה גילום של מתנה שניתנה
5 לתובע; כי קרן הרווחה "נועדה לשדרג מתנות חג לעובדים והטבות אחרות של
6 מסיבות ואירועים מהסוג הזה" (עמ' 10 לפרוטוקול); וכי "א.כ.ע" הינו
7 "ביטוח אובדן כושר עבודה שניתן לעובדים במקרה של נכות, מוות ואובדן
8 כושר עבודה" (שם) ונעשה לדבריו "לטובתו, בידיעתו ובהסכמתו המלאה, מדי
9 חודש בחודשו" (סעיף 22 לתצהירו).
10
- 11 מר כהן אישר בחקירתו הנגדית כי לא הייתה הסכמה בכתב של התובע
12 לניכויים השונים משכרו אלא הסכמה "בהתנהגות" בלבד, וכדבריו – "אני
13 חושב שהעובד הסכים בזה שלא ביקש לבטל" (עמ' 10). הנתבעת לא הציגה
14 מסמך כלשהו המאשר כי בוצע בגין התובע ביטוח "אובדן כושר עבודה" מעבר
15 להפרשות הפנסיוניות, ואף לא הציגה כל ראיה המאשרת הקמתה של "קרן
16 רווחה".
17
- 18 20. סעיף 25(א) לחוק הגנת השכר, התשי"ח – 1958 (להלן: **חוק הגנת השכר**) קובע
19 כי אין לנכות משכרו של עובד אלא את הסכומים המפורטים במפורש בסעיף,
20 ובהתאם להוראותיו. הנתבעת לא הפנתה למקור החוקי המאפשר לה את
21 ביצוע הניכויים משכרו של התובע כפי שנוכו על ידה. הנתבעת לא הציגה
22 הסכמה בכתב של התובע לניכויים שבוצעו משכרו בגין "קרן רווחה" ו"אובדן
23 כושר עבודה", ואף לא הוכיחה כי פתחה בגין התובע ביטוח של אובדן כושר
24 עבודה שניתן לראותו כ"תשלומים שוטפים לקופת גמל". לאור זאת, ומשלא די
25 בהקשר זה בהסכמה "בהתנהגות" – אנו קובעות כי הניכויים בגין "קרן רווחה"
26 ובגין "א.כ.ע" נעשו שלא כדין.
27
- 28 על הנתבעת להחזיר לפיכך לתובע סך של 1,316 ₪ בגין רכיב זה (הסכום
29 שנתבע על ידו בהפחתת "שווי המתנות" בחודש 3/10). בהתחשב בהתעלמותה

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 3726-10-10

1 של הנתבעת מהוראתו המפורשת של סעיף 25 לחוק הגנת השכר, וכאשר
2 הנתבעת לא הציגה ראיות כלשהן המלמדות כי אכן השתמשה בכספים שנוכו
3 משכרו של התובע לטובת "קרן רווחה" או ביטוח "אובדן כושר עבודה" עבורו
4 – שוכנענו כי יש להוסיף לסכום זה פיצויי הלנת שכר בסך של 3,000 ₪.

5

6

זכאות התובע לפיצויי פיטורים

7

8

התשתית העובדתית

9 21. התובע העיד כי התפטר בלית ברירה, ומשלא שולמו לו זכויותיו הסוציאליות
10 בהתאם לדרישותיו בשני מכתבי ההתראה (סעיף 11 לתצהירו). התובע אישר
11 כי מקצועו כיום הינו טכנאי מחשבים, וכי סיים את לימודיו המקצועיים בסוף
12 חודש יולי 2010 (עמ' 3 לפרוטוקול); עם זאת הכחיש כי ביקש להתפטר סמוך
13 לסיום הלימודים על מנת למצוא עבודה במקצועו, ולדבריו "אפילו אם הייתי
14 מוצא את העבודה במחשבים הייתי ממשיך לעבוד בסופי שבוע בשמירה כי זו
15 הכנסה טובה" (עמ' 6).

16

17 התובע טען כי מאז התפטרותו ועד למועד מתן עדותו (יום 20.6.12) לא עבד
18 כלל, על אף שחיפש עבודה הן בשמירה והן במקצועו; כאשר נשאל מדוע מצא
19 לנכון להתפטר, בלא ליתן הזדמנות לנתבעת לתקן את הטעון תיקון וכאשר
20 ממילא לא הייתה לו לדבריו עבודה חלופית, השיב כי "חשבתי שאני אמצא
21 עבודה... חשבתי שאמצא עבודה גם בתחום המחשבים" (עמ' 5).

22

23 22. התובע אישר כי פנה לבא כוחו לייעוץ עוד טרם שליחת מכתבי ההתראה, וכי
24 בא כוחו הוא שניסח את המכתבים ושלח אותם עבורו. כאשר נשאל מדוע לא
25 פירט במכתבי ההתראה את הזכויות המבוקשות על ידו והסתפק בניסוח
26 כוללני, השיב כי "החברה עצמה יודעת מה מגיע ליי" (עמ' 4) וכי הוסיף פירוט
27 נוסף בעל פה במהלך הפגישה מיום 2.6.10. כאשר נשאל אם ידע, במועד ניסוח
28 מכתבי ההתראה, כי הנתבעת מבצעת בגינו הפרשות לפנסיה, השיב כי ידע, אך
29 הנתבעת הפרישה "לא את הסכום הנכון" (עמ' 5).

30

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 3726-10-10

1 התובע אישר כי במסגרת תלוש השכר של חודש מאי 2010, אותו קיבל טרם
2 התפטרותו, שולמו לו דמי הבראה (עמ' 4), אך הדגיש כי שאר ההפרות לא
3 תוקנו (סעיף 10 לתצהירו).

4
5 23. מר כהן טען כי התובע החליט להתפטר ללא קשר לאי תשלום זכויותיו
6 הסוציאליות, "וניסה ליצור תשתית משפטית מלאכותית אשר תעניק לו סעד
7 של פיצויי פיטורים" (סעיף 16 לתצהירו). לדבריו, לא בדק את טענות התובע
8 בעקבות מכתב ההתראה הראשון, שכן "המכתב לא היה ברור דיו ולא ניתן
9 היה להתייחס אליו" (עמ' 7 לפרוטוקול). לאחר הפגישה מיום 2.6.10 אמור
10 היה לבצע בדיקה, אך התובע מיהר לשלוח מכתב נוסף יום למחרת. מר כהן
11 אישר כי השינוי היחידי שבוצע בתלוש חודש מאי 2010 הינו תשלום דמי
12 הבראה, וכי באותו חודש לא שולם לתובע גמול שעות נוספות בגין השעה ה – 8
13 במשמרות לילה, וגם לא בוצעו הפרשות לפנסיה מתוך שעות שבת.
14

הכרעה

15
16 24. לאחר ששקלנו את טענות הצדדים ובחנו את כלל חומר הראיות, הגענו
17 למסקנה כי התובע לא הוכיח את זכאותו לפיצויי פיטורים מכוח סעיף 11(א)
18 לחוק פיצויי פיטורים, התשכ"ג – 1963 (להלן – חוק פיצויי פיטורים). להלן
19 יובאו הנימוקים לכך.
20

21 25. סעיף 11(א) לחוק פיצויי פיטורים קובע כדלקמן:
22 "התפטר עובד מחמת הרעה מוחשית בתנאי העבודה, או מחמת
23 נסיבות אחרות שביחסי עבודה לגבי אותו העובד שבהן אין לדרוש
24 ממנו כי ימשיך בעבודתו, רואים את ההתפטרות לעניין חוק זה
25 כפיטורים".
26

27 26. על מנת להוכיח זכאות לפיצויי פיטורים מכוח סעיף 11(א) על העובד לעמוד
28 בשלוש משוכות: האחת, להוכיח כי אכן הייתה "הרעה מוחשית" בתנאי
29 עבודתו, או "נסיבה אחרת" שבשלה אין לדרוש ממנו כי ימשיך בעבודתו;
30 השנייה, להוכיח כי התפטר בשל כך ולא מטעם אחר; השלישית, להוכיח כי נתן
31 התראה סבירה למעביד על כוונתו להתפטר, והזדמנות נאותה לתקן את

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 3726-10-10

- 1 ההפרה ככל שהיא ניתנת לתיקון (דב"ע שן/3-10 חיים כהן – הלר פיסול
 2 ותכשיטים בע"מ, פד"ע כא 238 (1990); ע"ע 354/07 אחים אוזן חברה לבנייה
 3 פיתוח וייזום בע"מ – ולי טקין, מיום 27.1.10).
- 4
- 5 27. במקרה שלפנינו, התובע טוען לקיומן של נסיבות בתנאי עבודה שבשלן אין
 6 לדרוש ממנו כי ימשיך בעבודתו, בשל אי תשלום מלוא זכויותיו הסוציאליות.
 7 לפי הפסיקה, אי תשלום זכויות סוציאליות עשוי להוות "נסיבה אחרת"
 8 כהגדרתה בסעיף 11(א) לחוק פיצויי פיטורים (ע"ע 24/99 יוסף עטרי – ש.ז.ג.
 9 ריהוט עילית בע"מ, מיום 19.9.00), וזאת בעיקר ככל שמדובר בתנאי העבודה
 10 הבסיסיים והעיקריים של העובד, כגון אי תשלום שכר עבודה במועד, אי ביצוע
 11 הפרשות לקופת גמל ואי תשלום גמול שעות נוספות (שם); לענין אי תשלום
 12 גמול שעות נוספות ראו את ע"ע 300271/98 טפקו ייצור מערכות בקרת אנרגיה
 13 בע"מ – מנחם טל, פד"ע לה 703 (2000); ע"ע 1248/04 שרון שוקר – אורן עוזר,
 14 מיום 29.6.05).
- 15
- 16 בנסיבות המקרה שלפנינו, הוכח כי לא שולמו לתובע מלוא השכר והגמולים
 17 המגיעים לו לפי צו ההרחבה החדש וחוקי המגן, ובנוסף בוצעו ניכויים משכרו
 18 שלא כדין, לא בוצעו בגינו הפרשות מלאות לקרן הפנסיה ולא שולמה לו
 19 תוספת ותק (כפי שיפורט להלן). מקובל עלינו כי בהצטברותן של הפרות אלו
 20 יש לראות כ"נסיבה אחרת" בשלה אין לדרוש מן העובד כי ימשיך בעבודתו,
 21 וכי בכך צלח התובע את המשוכה הראשונה.
- 22
- 23 28. על אף האמור לעיל, לא שוכנענו כי התובע הוכיח את התקיימותן של שתי
 24 המשוכות הנוספות. התובע אמנם העיד כי התפטר מן הטעם שלא שולמו לו
 25 מלוא זכויותיו הסוציאליות ועשה כן בלית ברירה, אך מצאנו את עדותו בקשר
 26 לכך כבלתי מהימנה. כפי שעלה מהתשתית העובדתית לעיל, התובע אישר כי
 27 פנה לייעוץ משפטי עוד טרם משלוח מכתבי ההתראה על ידו, וכי אלו נוסחו על
 28 ידי בא כוחו. עם זאת, התובע לא הסביר מדוע החליט לפנות לייעוץ משפטי
 29 דווקא במועד זה – שהרי אין מדובר בהרעה אלא בנסיבות שנהגו בכל תקופת
 30 עבודתו. התובע אף אישר כי סיים את לימודיו המקצועיים, והוסמך כטכנאי

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 3726-10-10

1 מחשבים, סמוך מאוד למועד בו הודיע על התפטרותו, ועובדה זו עשויה ללמד
 2 כי התפטר כיוון שראה בעבודת השמירה כעבודה לתקופת הלימודים בלבד,
 3 ונוכח רצונו למצוא עבודה בתחום המקצועי אותו למד.
 4
 5 התובע אמנם הכחיש זאת, אך לא מצאנו סבירות כלשהי בגרסתו כי לא הצליח
 6 למצוא עבודה חלופית בשמירה משך שנתיים תמימות ממועד התפטרותו.
 7 הדבר מלמד אחת משתיים: ככל שהתובע אכן לא עבד כלל משך שנתיים לאחר
 8 סיום עבודתו – סביר יותר להניח כי חיפש עבודה במקצועו בלבד, והדבר מלמד
 9 כי התפטר בשל טעם אחר ולא בשל אי קבלת זכויותיו הסוציאליות; לחלופין –
 10 ייתכן כי התובע עבד בפועל, אך בחר להסתיר זאת מבית הדין, ובכך פגיעה
 11 קשה באמינותו.

12

13 בנוסף, לא שוכנענו כי התובע נתן לנתבעת התראה כנה ומלאה כנדרש. כפי
 14 שעולה מהפירוט לעיל, התובע העדיף – על אף שהיה מיוצג ועל אף שבא כוחו
 15 הוא שניסח עבורו את מכתבי ההתראה – להעלות את דרישותיו באופן כוללני
 16 ולא מפורט, על אף שברובן לא דובר בדרישות ברורות מאליהן (וכדוגמא – לא
 17 הוסבר מדוע ההפרשות לפנסיה מבוצעות מ"משכורת לא נכונה"; הטענה
 18 ל"הפרשי שכר" לא פורטה ולא הוסברה; בנוגע לניכויים נדרש רק החזר בגין
 19 "שווי מתנות מרץ 2010" שכלל אינו מהווה ניכוי; לא הוסבר מדוע נדרש לקבל
 20 דמי הבראה בגין שנת 2010 דווקא בחודש מאי; וכיו"ב).

21

22 התובע אף שלח את מכתב ההתראה השני יום אחד בלבד לאחר שהתקיימה –
 23 ביוזמת הנתבעת – פגישה בה הביעה הנתבעת נכונות לבחון את טענותיו,
 24 וכאשר נוכח – בתלוש מאי 2010 – כי הנתבעת החלה בפועל בתיקון הטעון
 25 תיקון ושילמה לו את דמי ההבראה. הנתבעת אמנם טרם השלימה את כל
 26 הבדיקות טרם תשלומו של שכר חודש מאי 2010, אך בהתחשב בכך שהפגישה
 27 נערכה ביום 2.6.10 היינו שבוע בלבד טרם הוצאת התלוש – לא מצאנו בכך פגם
 28 של ממש. לאור זאת, וגם אם הנתבעת יכולה הייתה להפגין התעניינות רבה
 29 יותר בדרישותיו של התובע וניסיון כן יותר לתקן את הדרוש תיקון – לא
 30 שוכנענו כי התובע נתן לנתבעת הזדמנות ראויה והוגנת לתיקון המעוות.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 3726-10-10

1

2 .30 נוכח כל האמור, אנו קובעות כי התביעה ברכיב פיצויי הפיטורים נדחית.

3

4

תוספת ותק

5 .31 על פי צו ההרחבה הישן, שומר זכאי לתוספת ותק שנתית בשיעור 1.48 לירות

6 ליום לכל שנת עבודה (סעיף ט"ו). זכות זו הוכרה כזכות קוגנטית על ידי בית

7 הדין הארצי (ע"ע 132/10 אילן בוסקילה – סער בטחון בע"מ, מיום 3.9.12).

8

9 בפסיקה אין אחידות לגבי דרך שערוכה של תוספת הוותק; בענייננו, הגיש

10 התובע נספח תמחירי שהוכן על ידי החשב הכללי במשרד האוצר, בהתייחס

11 לתעריפים שיש לשלם לעובדי שמירה ואבטחה המוצבים בגופים ציבוריים

12 (נספח ז'), לפיו עומדת תוספת הוותק המשוערכת מכוח צו ההרחבה הישן על

13 סך של 29 אגורות. הנתבעת לא הציגה כל חישוב מטעמה ולא הציעה דרך

14 שערך שונה. התובע דרש תוספת ותק בסך כולל של 2,075 ₪, וחישובו

15 המפורט בקשר לכך לא נסתר על ידי הנתבעת.

16

17 .32 לאור האמור, אנו מקבלות את התביעה ברכיב זה, וקובעות כי התובע זכאי

18 לתוספת ותק בסך של 2,075 ₪.

19

20

הפרשות לפנסיה

21

22

התשתית העובדתית

23 .33 אין מחלוקת כי בגין התובע בוצעו הפרשות לפנסיה, לקרן "מבטחים". עם

24 זאת, אף אחד מהצדדים לא טרח לצרף לתיק בית הדין מסמך כלשהו מקרן

25 הפנסיה המעיד על סכומי ההפרשות והניכויים כפי שהועברו בפועל מדי חודש

26 בחודשו, ואף לא על הסכומים הצבורים לזכות התובע נכון להיום. הנתבעת

27 הסתפקה בהגשת מכתב השחרור כפי שנשלח על ידה ל"מבטחים" ביום 9.8.10,

28 במסגרתו הצהירה כי לזכות התובע סך של 5,174 ₪ בגין תגמולים ו- 728 ₪

29 בגין פיצויים (נספח 6 לתצהירו של מר כהן). התובע לעומתה קיזז, במסגרת

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 3726-10-10

- 1 חישוביו, סך של 2,666 ₪ הצבורים לזכותו בפועל ברכיב התגמולים בקרן
 2 הפנסיה (סעיף 13 לכתב התביעה), אך לא הציג כל מסמך עליו התבסס בכך.
 3
- 4 .34 התובע העיד כי במהלך תקופת עבודתו לא בוצעו בגינו הפרשות מלאות
 5 לפנסיה, וזאת בשל הסיבות הבאות: ראשית, הנתבעת החלה לבצע בגינו
 6 הפרשות לפנסיה רק מחודש מרץ 2008, ולא ביצעה הפרשות באופן
 7 רטרואקטיבי החל מיום עבודתו הראשון; שנית, לא בוצעו הפרשות מלאות
 8 לרכיב הפיצויים (ככל הנראה בתחילה לא בוצעו הפרשות כלל, ולאחר כניסתו
 9 לתוקף של צו ההרחבה החדש בוצעו הפרשות בשיעור המשתנה הנקוב בו);
 10 שלישית, השכר הקובע לצורך ביצוע ההפרשות לא כלל את שעות העבודה
 11 בשבת, גם כאשר עבד במשרה חלקית (סעיף 5 לתצהירו).
 12
- 13 .35 מר כהן העיד כי בוצעו בגין התובע הפרשות כדין לקרן הפנסיה "מבטחים"
 14 (סעיף 18 לתצהירו), אך בחקירתו הנגדית אישר כי ההפרשות ברכיב הפיצויים
 15 נעשו לפי "חוק הפנסיה החדש", היינו – ככל הנראה – בשיעור הדרגתי
 16 משתנה בהתאם לצו ההרחבה החדש (עמ' 9), וכן אישר כי שעות שבת לא
 17 חושבו כחלק מהשכר הקובע לצורך הפרשה לפנסיה, גם כאשר התובע עבד
 18 במשרה חלקית.
 19
- 20 הכרעה
- 21 .36 סעיף י"ב לצו ההרחבה הישן קבע את החבות בביצוע הפרשות לפנסיה,
 22 בשיעורים הבאים: "פיצויים לעובדים חודשיים – 8.33% מהשכר היומי
 23 המלא, פיצויים לעובדים יומיים – 4% מהשכר היומי המלא, פנסיה
 24 ותגמולים – 5% מהשכר היומי המלא". "שכר יומי מלא" מוגדר כ"שכר
 25 העבודה המשתלם לעובד בעד 8 שעות ביום עבודה רגיל, לרבות תוספת יוקר,
 26 משפחה, ותק, ולמעט תוספת שכר המשתלמת בעד עבודה בחגים ובשבתות
 27 ושעות נוספות". סעיף ד' לצו ההרחבה הישן קבע כי כל עובד בענף השמירה
 28 מתקבל לעבודה לתקופת ניסיון, וכי עובד שעבר את תקופת הניסיון - "ייחשב

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 3726-10-10

- 1 **כקבוע ויחולו עליו כל תנאי העבודה, זכויות וחובות, הקבועים בהסכם זה החל**
 2 **מיום כניסתו לעבודה".**
 3
- 4 בהתאם לצו ההרחבה בדבר הגדלת תשלומים לפנסיה מקיפה, הוגדלו תשלומי
 5 המעסיקים לפנסיה ברכיב התגמולים לשיעור של 6% (ע"ע 420/06 ליאוניד
 6 קוגן – כפיר ביטחון ומיגון אלקטרוני בע"מ, מיום 6.5.07). התובע זכאי היה
 7 לפיכך כי תבוצענה בגינו הפרשות לפנסיה ברכיב תגמולים, בשיעור 6%, החל
 8 ממועד תחילת עבודתו.
 9
- 10 37. צו ההרחבה החדש קובע כי כל עובד "יהיה זכאי להיות מבוטח בקרן פנסיה
 11 מקיפה...", ותבוצענה בגינו הפרשות בשיעור 6% לתגמולים ושיעור משתנה
 12 בגין פיצויים (סעיף 25), תוך הבהרה כי "עובד אשר קיים לגביו הסדר ביטוחי
 13 קודם, והוא מבוטח פעיל בהסדר פנסיוני כלשהו המבוסס על שיעורי
 14 הפרשות העולים על שיעורי ההפרשות המפורטים בסעיף 25.6 דלעיל, ימשיך
 15 לחול עליו ההסדר הביטוחי הקודם...". הצו מפנה – לצורך הגדרת "שכר
 16 פנסיוני" – להגדרת "שכר המשמש בסיס לחישוב פיצויי פיטורים...".
 17
- 18 38. מחלוקת ראשונה שעלינו להכריע בה הינה האם מחויבות הנתבעת בביצוע
 19 הפרשות פנסיוניות מתפרסת גם על השעות שעבד התובע בימי שבת וחג, ביחס
 20 לשכר הרגיל בגין אותן שעות (100%). בהקשר זה כבר נקבע על ידי בית הדין
 21 הארצי כדלקמן:
 22 "המשיבות לא הפרישו דמי גמולים מהשכר הרגיל בגין עבודה
 23 בשבתות גם אם העבודה בשבתות לא היתה בבחינת עבודה בשעות
 24 נוספות. לדידנו – מי שעובד במשמרות יכול ויום עבודתו הרגיל בשבוע
 25 נתון (קרי, שלא במסגרת של 'שעות נוספות') יהיה ביום שבת. במקרה
 26 שכזה, שכר העבודה היומי הבסיסי בגין 8 השעות הראשונות הוא
 27 בבחינת 'השכר הרגיל'. לפיכך, מקום בו בתלוש השכר של המערער
 28 יש התייחסות לשכר בגין עבודה בשבת שהמשיבות לא הוכיחו כי הוא
 29 בבחינת שעות נוספות, הרי שחובתן היתה להפריש מרכיב זה דמי
 30 גמולים לקרן הפנסיה"
 31
 32 (ע"ע 249/09 מיכאל פיסנקו – סער אבטחה שמירה ושירותים
 33 ירושלים בע"מ, מיום 14.11.11).

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 3726-10-10

1
 2 משמעות הדברים, היא כי צווי ההרחבה החריגו ממסגרת השכר הקובע
 3 **"תוספת שכר המשתלמת בעד עבודה בשבתות ובחגים ושעות נוספות"**
 4 (ההדגשה שלי – ס.ד.מ), אך לא החריגו תשלום של 100% בגין שעות עבודה
 5 בשבת כאשר אין מדובר בהיקף משרה חודשי העולה על משרה מלאה. מעדותו
 6 של מר כהן עולה, כי הנתבעת לא ביצעה כלל הפרשות בגין שעות שבת שבוצעו
 7 על ידי התובע, גם בהתייחס לתשלום של 100% בגין שעות שבת שלא היו
 8 שעות נוספות, ומכאן שהתובע זכאי לפיצוי בגין אותו חלק של הפרשות שנמנע
 9 ממנו.
 10
 11 שאלה שנייה שעלינו לדון בה הינה זכאות התובע לפיצוי בגין אי ביצוע הפרשות .39
 12 לרכיב פיצויי פיטורים מכוח צו ההרחבה הישן, והאם היה זכאי לביצוע
 13 הפרשות מלאות לפיצויי פיטורים מכוח הצו החדש. לאחר שקילת טענות
 14 הצדדים בקשר לכך, ובהתחשב בלשונו של סעיף 25.8 לצו ההרחבה החדש אשר
 15 קובעת כי הסדר ביטוחי קודם ימשיך לחול רק על מי שהינו **"מבוטח פעיל"**
 16 בהסדר פנסיוני מטיב (ההדגשה אינה במקור) – לא שוכנענו כי הנתבעת
 17 מחויבת הייתה להפריש בגין התובע, החל מיום 14.7.09, הפרשות לפיצויי
 18 פיטורים מעבר לדרישתו של צו ההרחבה החדש.
 19
 20 לאור זאת; כאשר בצו ההרחבה הישן לא נכלל סעיף דוגמת סעיף 26 לצו
 21 ההרחבה החדש (הקובע כי הפרשות המעסיק לפיצויי פיטורים תבואנה במקום
 22 פיצויי פיטורים מכוח סעיף 14 לחוק פיצויי פיטורים ואינן ניתנות להחזרה
 23 למעסיק למעט במקרים מיוחדים); וכאשר ממילא הכרענו כמפורט לעיל כי
 24 התובע אינו זכאי לפיצויי פיטורים – לא שוכנענו כי התובע זכאי לפיצוי בגין אי
 25 ביצוע הפרשות ברכיב פיצויי הפיטורים בתקופת חלותו של צו ההרחבה הישן.
 26 אין בכך כדי לפגוע בחובתה של הנתבעת לשחרר לזכות התובע את רכיב פיצויי
 27 הפיטורים כפי שנצבר לזכותו מכוח צו ההרחבה החדש – ולכאורה כבר עשתה
 28 כן.
 29

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 3726-10-10

40. שאלה שלישית שעלינו להכריע בה הינה מהו הסכום שהופרש בפועל בגין התובע ברכיב התגמולים במהלך תקופת עבודתו, וזאת לצורך חישוב זכאותו להפרשים בהתאם למפורט לעיל. כאמור, הנתבעת לא הציגה כל מסמך המעיד על כך, כאשר כבר נקבע כי "כלל הראיה הטובה ביותר דורש הצגת אישור מקרן הפנסיה על העברת הכספים, או כל מסמך אחר המעיד על תשלום. המבקשת לא המציאה הוכחה זו, ולכן לא הרימה את הנטל המוטל עליה להוכחת התשלום לקרן הפנסיה" (בר"ע 29175-07-12 ניצנים חברה לאבטחה וניהול פרויקטים בע"מ – טקלה פנטה, מיום 14.11.12).
- לאור זאת, אנו מקבלות את טענת התובע לפיה לא בוצעו כלל הפרשות לפנסיה (רכיב תגמולים) עד לחודש מרץ 2008, וכן לא בוצעו כלל הפרשות לפנסיה (רכיב תגמולים) בגין שעות שבת (גם לגבי תשלום של 100%).
41. לאור כל האמור לעיל, התובע זכאי לפיצוי בגין אי ביצוע הפרשות לפנסיה (רכיב תגמולים – 6%) בתקופת עבודתו שעד יום 1.3.08 (בה ביצע 2,315 שעות – לפי סעיף 14 לתצהירו שלא נסתר), בסך כולל של 2,875 ₪, וכן זכאי לפיצוי בגין אי ביצוע הפרשות לפנסיה (רכיב תגמולים – 6%) בכל תקופת עבודתו בגין שעות שבת (100%) שאינן בגדר שעות נוספות (לפי נספח ח' לכתב התביעה – 450 שעות), בסך כולל של 559 ₪, סך הכול 3,434 ₪.
- סיכום**
42. סוף דבר – התביעה מתקבלת בחלקה. הנתבעת תשלם לתובע את הסכומים הבאים:
- א. גמול שעות נוספות בסך של 10,545 ₪, בצירוף ריבית כדין והפרשי הצמדה מיום 1.11.08 (מחצית התקופה מטעמי נוחות) ועד התשלום בפועל;
- ב. פדיון חופשה בסך של 2,352 ₪, בצירוף ריבית כדין והפרשי הצמדה מיום 13.6.10 ועד התשלום בפועל;

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 3726-10-10

- 1 ג. החזר ניכויים שלא כדין בסך של 1,316 ₪, בצירוף ריבית כדין והפרשי
2 הצמדה מיום 1.11.08 (מחצית התקופה מטעמי נוחות) ועד התשלום
3 בפועל, ובצירוף פיצויי הלנת שכר חלקיים בסך של 3,000 ₪, אליהם
4 יצורפו ריבית כדין והפרשי הצמדה מהיום ועד התשלום בפועל;
5 ד. תוספת ותק בסך של 2,075 ₪, בצירוף ריבית כדין והפרשי הצמדה
6 מיום 1.11.08 (מחצית התקופה מטעמי נוחות) ועד התשלום בפועל;
7 ה. פיצוי בגין אי ביצוע הפרשות לפנסיה בסך של 3,434 ₪, בצירוף ריבית
8 כדין והפרשי הצמדה מיום 1.11.08 (מחצית התקופה מטעמי נוחות) ועד
9 התשלום בפועל;
10 ו. הוצאות המשפט בסך 500 ₪ ושכ"ט עו"ד – בהתחשב בתוצאה לעומת
11 סכום התביעה – בסך של 2,500 ₪ בצירוף מע"מ, לתשלום בתוך 30 יום
12 מהיום, שאם לא כן יישאו ריבית כדין והפרשי הצמדה מהיום ועד
13 התשלום בפועל.
14
15 בנוסף, ולהסרת ספק, תודיע הנתבעת ל"מבטחים" פעם נוספת על שחרור כל
16 כספי התגמולים (חלק עובד וחלק מעביד) והפיצויים הצבורים לזכות התובע,
17 וזאת תוך 30 יום מהיום.

18
19
20 ניתן היום, כ"ט סיון תשע"ג, (7 יוני 2013), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.

אורה אופנהיים-דוניו

סיגל דוידוב-מוטולה,
שופטת

נציגת ציבור (מעבידים)
גב' רויטל גוטלון

נציגת ציבור (עובדים) גב'
אורה אופנהיים-דוניו

סיגל דוידוב-מוטולה,
שופטת

נציגת ציבור (מעבידים)
גב' רויטל גוטלון

21